

med Hensyn til Cement, Tagstensfabrikation, Mel osv. siger jeg: Her ere vi virkelig nødte til at skaffe Arbejde ved denne Bearbejdelse og Forædling af Raaprodukterne, og her ere vi nødte til, da Udlandet stænger os ude, og vi ikke kunne få Af sætning der, at sørge for, at dog ikke vort hele Marked bliver borte. Lad os tage Cementen som Eksempel. Hvorledes er Forholdet der? Der har Sverige sagt: Vi lægge Told paa Cementproduktionen, jaaledes at Sverige er reserveret den svenfke Produktion. Hvis vi nu ikke lægge Told paa hos os, bliver Følgen, at vi ikke kunne regne paa Af sætning i Sverige, men Sverige har sikret sit eget Land, og saa har det Danmark som et udsvømmet Stykke Indland, som et Appendix til Sverige, hvor det frit kan konkurrere med den danske Produktion. Tyskland ligesaa. Det har sikret sig sit eget Land, og saa kan det betragte det lille Danmark som et Tilbehør, som et Appendix til Tyskland, som et Indland i Henseende til Produktionen. Her konkurrerer det med den danske Industri, og det ikke en Gang paa lige Vilkaar, men mere fordelagtigt, idet det er fri for den Told, som vore egne maa betale. Naar jeg siger, at i Sverige gælder Sætningen: Sverige for Svenskerne og i Tyskland: Tyskland for Tyskerne, saa har man i alt Fald Berettigelse til at sige, at efter den Politik, der ikke vil beskytte den danske Produktion og ikke værge Danmark som Marked for indenlandsk Produktion, men lade Svenskere og Tyskere konkurrere her under gunstigere Vilkaar end de danske selv, er det ikke at hævde den Position: Danmark for Danske; men det er snarere at hævde: Danmark for Tyskere og Svenskere. — Saa siger man ganske vist, at man vil arbejde for de fleste; men jeg siger: Vil man virkelig gøre det for Alvor, saa maa man sørge for, at der her i Landet er det mest mulige Arbejde for de flest mulige Beboere; saa gør man Alvor af den Sætning, at i Virkeligheden dansk Arbejde skal være for danske Mænd, og saa paastaar jeg, at det ikke vil være en Fordyrelse. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulde fordyre Mel, endfige Brød, at vort eget Korn males paa vore egne Møller af vore egne Folk, i Stedet for at vi give Fortjenesten til Udlandet, og jeg kan ikke tænke mig, at Mursten i Sylland o. s. v. rundt omkring skulde blive dyrere, fordi vi sige, at vi ikke ville lade Svenskere her være, som om de vare Indlændinge, at vi baade lade svenfke Land og Øresund hele Bejen o. s. v. være indenlandsk Marked for fremmede og derimod ikke sikre vort eget Land for vort eget Folk, kort sagt, det er i Virkeligheden det Synspunkt; vi

skulle faa mere Arbejde. Jeg tør i alt Fald stemme for det i Forvisningen om, eller i Troen paa, at det ikke vil fordyre disse Varer. Hvis det desuagtet skulde ske, siger jeg: Den Kendsgerning foreligger: Befolkningen forøges, men Arbejdskrævet ikke i tilsvarende Omfang; men man maa dog skaffe dem Underhold, og derfor siger jeg: Selv om de, der ville anvende Cementkrybber, skulle give nogle Dre mere for disse Varer af Hensyn til, at skaffe andre Arbejde, saa er det en for dem og for Modtagerne behageligere Maade at udrede denne Ydelse paa, fremfor at skulle hde den paa de andre Maader, som dog virkelig vilde blive Følgen, naar man siger; Befolkningen skal leve, men Arbejde er der ikke, hvad saa Følgen bliver, kan enhver selv tænke sig. Saa siger man, det er saa saa; men tænker man sig nu, at en Fabrik ernærer 200 Familier — det er 1000 Mennesker — i denne Tid kommer der saa mange og sige: Kan De ikke skaffe os noget Arbejde; man er saa glad, naar man blot kan skaffe et eneste Menneske Arbejde; men, naar vi tænke os, hvad Følgen vil blive af, at en vis Fabrikation ikke kan bestaa, saa vil det være den, at de 1000 Menneskers Tilværelse er ødelagt, og den Udfigt, som der under en modsat Forudsætning kan være, at muligvis andre 1000 Mennesker kunne tjene Brødet derved, er fuldstændig afstaaen. Jeg kan for mit Bedkommende ganske rolig sige, at, selv om Cementen skulde blive lidt dyrere, kan man sige med god Bevidsthed: Det give vi til Underhold for mange Hundrede Danske, som derigennem tjene et ærligt Ophold.

Det er disse Betragtninger, som finde Anvendelse paa en Række af disse Positioner: Cement, Mursten, Rastelovne o. s. v. Jeg skal ikke dvæle ved disse Enkeltheder, men holde mig til et almindeligt Synspunkt og blot urgere, hvad den ærede Finansminister gjorde opmærksom paa, at vi, som foreslaa Vædring med Hensyn til Gummivarer, i Virkeligheden ikke paa nogen Maade forøge Tolden, men tværtimod gøre visse Raastoffer frie. Vi ville have Raastoffer frie og paa ingen Maade fordyrede. Her er Udfigt til forøget Arbejde, som ikke under nogen Omstændighed vil medføre højere Priser for Forbrugeren; thi der kan ikke være Tale om, at denne Vædring paa et eneste Punkt skulde gøre en eneste Genstand dyrere, end den nu er. Med Hensyn til Galanterivarer skal jeg blot gøre opmærksom paa, at mit Øje tilfældigvis falder paa den svenfke Toldlov, som netop har 2 Kr. pr. Kilogram for Galanterivarer. Kunne Svenskerne betale det, kunne vi vel ogsaa gøre det, og jeg fast-